

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4. Vtrum per eam simus Deo reconciliati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

Operatur siquidem vltra vires suas, dum parua innixa satisfactio Christi sufficiens inuenitur, ac si esset maior.

do passioni Christi non coniunguntur, effectum eius percipere non possunt.

AD SECVNDVM dicendum, qd (sicut supra dictu est) ad hoc quod consequamur effectum passionis Christi, oportet nos ei configurari. Configuramur autem ei in baptismo sacramentaliter, secundum illud Rom. 6. Consepulti sumus ei per baptismum in mortem, unde baptizatis nulla poena satisfactoria imponitur, quia sunt totaliter liberati per satisfactionem Christi. Quia uero Christus semel tantum pro peccatis nostris mortuus est (ut dicit 1. Pet. 3.) ideo non potest homo secundario configurari morti Christi per sacramentum baptismi, unde oportet, quod illi qui post baptismum peccant, configurentur Christo patienti per aliquid penitentiae uel passionis, quam in seipsis sustineant, quae tamen multo minor sufficit, quam esset condigna peccato cooperante satisfactione Christi.

AD TERTIVM dicendum, quod satisfactio Christi habet effectum in nobis, in quantum incorporamur ei, ut membra suo capiti, sicut supra dictum est. Membra autem oportet capiti conformari, & ideo sicut Christus primo quidem habuit gratiam in anima cum passibilitate corporis, & per passionem ad gloria immortalis peruenit, ita & nos qui sumus membra eius, per passionem ipsius liberamur quidem a reatu cuiuslibet poenae: ita tamen quod primo recipimus in anima spiritum adoptionis filiorum, quo ascribimur ad hereditatem gloriae immortalis, adhuc corpus passibile & mortale habentes: postmodum uero configurati passionibus, & morti Christi, in gloria immortalis perducimur, secundum illud Aposto. Roman. 8. Si filij, & heredes: haeredes quidem Dei, coheredes autem Christi: si tamen compatimur, ut & conglorificemur.

ar. i. huius q. in co. & ad 4

ar. i. huius q.

Super Quaestiois quadragesima nona Articulum quartum.

Italus claus.

In corpore uero conclusio: Passio Christi est causa nostra reconciliationis ad Deum dupliciter scilicet, redimendo a peccato, & ut sacrificium. Omnia clara sunt in litera.

In responsione ad secundum declaratur, quomodo intelligitur Deum placatum, ex parte scilicet nostri: mutatio enim in nobis non in Deo inuenta est: ex qua Deus placatus dicitur.

Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, non ergo uidetur, quod per passionem Christi sumus reconciliati Deo, ita quod de nouo nos amare inciperet.

3 Praeterea. Passio Christi impleta est per homi-

AD PRIMVM ergo dicendum, quod passio Christi fortitur effectum suum in illis, quibus applicatur per fidem & charitatem, & per fidei sacramenta. & ideo damnati in inferno, qui predicto modo

AD PRIMVM ergo dicendum, quod Deus diligit omnes homines, quantum ad naturam, quam ipse fecit: sed odit omnes quantum ad culpam, quam contra eum homines committunt, secundum illud Eccl. 12. Altissimus odio habet peccatores.

AD SECUNDVM dicendum, quod passio Christi non dicitur quantum ad hoc Deo nos reconciliasse, quod de nouo nos amare inciperet, cum scriptum sit Hier 31. In charitate perpetua dilexi te: sed quia per passionem Christi, sublata est odij causa, tum per ablationem peccati, tum per recompensationem acceptabilioris boni.

AD TERTIVM dicendum, quod sicut occisores Christi homines fuerunt, ita & Christus occisus: maior autem fuit charitas Christi patientis, quam iniquitas occisorum. Et ideo passio Christi magis ualuit ad reconciliandum Deum toti humano generi, quam ad prouocandum ad iram.

ARTICVLVS IIII.

Utrum per passionem Christi sumus Deo reconciliati.

AD QVARTVM sic proceditur. Videtur, quod per passionem Christi non sumus Deo reconciliati. Reconciliatio enim non habet locum inter amicos: sed Deus semper dilexit nos, secundum illud Sapient. 11. Diligis omnia quae sunt, & nihil odisti eorum quae fecisti, ergo passio Christi non re-

2 Praeterea. Non potest idem esse principium & effectus: unde gratia, quae est principium merendi, non cadit sub merito: sed dilectio Dei est principium passionis Christi, secundum illud Ioan. 3.

3 Praeterea. Passio Christi impleta est per homi-

Sup. q. 49. ar. 4. co. & 3. d. 19. ar. 5. q. 1. & op. 60. c. 18

nes Christum occidentes, qui ex hoc grauius Deum offenderunt, ergo passio Christi est magis causa indignationis, quam reconciliationis Dei.

SED CONTRA est, quod Aposto. dicit Rom. 6. Reconciliati sumus Deo per mortem filij eius.

RESPON. Dicendum, quod passio Christi est causa reconciliationis nostrae ad Deum dupliciter. Vno modo, in quantum remouit peccatum per quod homines constituuntur inimici Dei, secundum illud Sap. 14. Similiter odio sunt Deo impius & impietas eius, & in psal. 6. Odisti oes qui operantur iniquitatem. Alio modo, in quantum est sacrificium Deo acceptissimum: est enim hoc proprie sacrificij effectus, ut per ipsum placetur Deus: sicut cum homo offensam in se commissam remittit propter aliquod obsequium acceptum, quod ei exhibetur, unde dicitur 1. Reg. 26. Si Dominus incitat te aduersum me, odoretur sacrificium. & similiter tantum bonum fuit, quod Christus uoluntarie passus est, quod propter hoc bonum in natura humana inuentum, Deus placatus est super omni offensa generis humani, quantum ad eos, qui Christo passio coniunguntur, secundum modum praemissum.

AD SECUNDVM dicendum, quod passio Christi non dicitur quantum ad hoc Deo nos reconciliasse, quod de nouo nos amare inciperet, cum scriptum sit Hier 31. In charitate perpetua dilexi te: sed quia per passionem Christi, sublata est odij causa, tum per ablationem peccati, tum per recompensationem acceptabilioris boni.

AD TERTIVM dicendum, quod sicut occisores Christi homines fuerunt, ita & Christus occisus: maior autem fuit charitas Christi patientis, quam iniquitas occisorum. Et ideo passio Christi magis ualuit ad reconciliandum Deum toti humano generi, quam ad prouocandum ad iram.

AD SECUNDVM dicendum, quod passio Christi non dicitur quantum ad hoc Deo nos reconciliasse, quod de nouo nos amare inciperet, cum scriptum sit Hier 31. In charitate perpetua dilexi te: sed quia per passionem Christi, sublata est odij causa, tum per ablationem peccati, tum per recompensationem acceptabilioris boni.

ARTICVLVS V.

Utrum Christus sua passione aperuit nobis ianuam caeli.

AD QVINTVM sic proceditur. Videtur, quod Christus sua passione non aperuit nobis ianuam caeli. Dicitur enim Proverb. 11. Seminanti iustitiam, merces fidelis: sed merces iustitiae est introitus regni caelestis, ergo uidetur quod sancti patres qui operati sunt opera iustitiae, fideliter consecuti essent introitum regni caelestis, etiam absque Christi passione. non ergo passio Christi est causa apertiois ianuae regni caelestis.

2 Prax. Ante passionem Christi, Helias raptus est in celum, ut dicitur 4. Regum 2. sed effectus non praecedit causam, ergo uidetur, quod apertio ianuae caelestis

Super Quaestiois quadragesima nona Articulum quintum.

Italus claus.

In corpore uero conclusio: Passio Christi est causa nostra reconciliationis ad Deum dupliciter scilicet, redimendo a peccato, & ut sacrificium. Omnia clara sunt in litera.

In responsione ad secundum declaratur, quomodo intelligitur Deum placatum, ex parte scilicet nostri: mutatio enim in nobis non in Deo inuenta est: ex qua Deus placatus dicitur.

Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, non ergo uidetur, quod per passionem Christi sumus reconciliati Deo, ita quod de nouo nos amare inciperet.

3 Praeterea. Passio Christi impleta est per homi-

Alia, ad reconciliandum Deum totum humanum genus.

d. 18. ar. 4. q. 2. d. 19. ar. 5. q. 1. & op. 60. c. 18

In corpore articuli una est conclusio: Per passionem Christi aperta est ianuam regni caelestis. Probatur dupliciter. Primo: tollere peccata humana, quo ad culpam & poenam omnem.